

θλασει οπλον και θυρεους κατακαυσει εν πυρι. 11 σχολασατε και γνωτε οτι εγω ειμι ο Θεος· υψωθησομαι εν τοις εθνεσιν, υψωθησομαι εν τη γη. 12 Κυριος των δυναμειων μεθ ημων, αντιληπτωρ ημων ο Θεος Ιακωβ.

Πεντηκοσταριον

Εν ταις αυλαις σου υμνησω σε, τον Σωτηρα του κοσμου και κλινας γονυ προσκυνησω σου την αητητητον δυναμιν· εν εσπερα και πρωϊ και μεσημβρια και εν παντι καιριω ευλογησω σε, Κυριε.

*

Θηρσι προσπαλαιοντες, τιμπανιζομενοι ξιφει, ογυξι ξεομενοι, χειρας αφαιρουμενοι, και στρεβλουμενοι, οι στερροι μαρτυρες και πυρι ενυλιω, ανεγδοτως φλογιζόμενοι, και εκκεντουμενοι, και τας αρμονιας τεινομενοι, υπεφερον στερροτατα, ληξιν προοριωντες την μελλουσαν και τους ακηρατους, στεφανους, και την δοξαν του Χριστου· ω παρρησια πρεσβευουσιν, υπερ των ψυχων ημων.

*

Ωραιαν σε, παναγνε μονην ευραμενος εξ αιωνος, Λογος ο προαναρχος, την Ιακωβ Κορη καλλονην και εν σοι σκηνωσας, δι ευσπλαχνιαν ανεπλασε, την φυσιν των ανθρωπων· ον δυσωπει απαυστως, απο πασης ρυσθηγαι με θλιψεως.

*

Νυσταγμω βαρυνθεντα, τω της αμαρτιας με και συνωθουμενον, προς θανατου υπνον, ως φιλανθρωπος και υπεραγαθος και παντελεημων, Θεαρχιχη Τριας αγια, κατοικτηρησον και διαναστησον.

*

Επουρανιων νοων, ταξιαρχιας μιμουμενοι, μοναρχικη του παντος, Τριας υπερουσιε, τρισαγιας ασμασι, σε δοξολογουμεν, τοις πηλινοις ημων στομασι.

*

Ιερωταταις πτερυξι, Σεραφιμι οι θειοτατοι, προσωπα και ποδας, ευλαδως καλυπτουσι, την δοξαν μη φεροντες, του αμηχανου καλλους σου, Αγαθαρχικη θεαρχιχη μοναρχια, Τριας υπεραγια· πλην ημεις ανυμνειν σε, τολμωμεν και δοξαζειν, πιστως εις τους αιωνας.

Βιτσεντζος Κορναρος, Ερωτοκριτος Α 59—70

Ηρχισε κ εμεγαλωνε το δροσερο κλωναρι,
κ επληθαινε στην ομορφια, στη γνωσι κ εις τη χαρι·
εγινηκε της ηλικιας, παντοθεσ εγροικηθη,
πως για να το χου θαμασμα στον κοσμον εγεννηθη·
και τ ονολα τζη το γλυκυ το λεγαν Αρετουσα,
οι ομορφιεσ τς ησαν πολλες, τα καλλη τς ησαν πλουσα·

χαριτωμενο θηλυκο την ηκαμεν η φυσι,
 κ ισα τζη δεν ευρισκετο σ Ανατολη και Δυσι·
 μ ολες τσι χαρες κι αρετες ητονε στολισμενη,
 ευγενικη και τακτικη, πολλα χαριτωμενη·
 και σα βασιλισσας παιδι και ρηγα θυγατερα,
 ποθο μεγαλον ηθανε στο γραμμα νυκτα μερα·
 εκαμαρωνασιν τηγε ο κυρης τση κ η μανα,
 κ επαψασιν οι λογισμοι, κ οι πονοι ντως εγιανα.

Οδ. Ελυτης

Εφερνα γυρους μεσ στον ουρανο και φωναζα

Με κινδυνο ν αγγιξω μια ευτυχια

Σηκωσα πετρα και σημαδεφα μακρια

Μιλημενη απο τον ηλιο η Μοιρα

Εκανε πως δεν εβλεπε

Και το πουλι του κοριτσιου πηρ ενα ψιχουλο θαλασσης κι αναληφτη.

Διονυσιος Σολωμος

1

Η δοξα δεξια συντροφει
 τον ανδρα που τρεχυ με κομους
 της φημης τουσ δυσδατους τοπουσ
 Ω ο φθονος του στεκυ ζερβια
 με ματια με χιλυ πικρα :

2

αλλ οποτε η μυρατου γραφι
 τον δραμον του Κοσμου να παφι,
 Η δοξα καθιζυ μοναχυ
 στην πλακα του ταφου, λαμπρυ,
 Ω ο θρονος αλου περπατυ.

μαραμια υχω θα λαλιου
 του κοσμου την υστερι μερα
 παντου στον κερουνιο αερα

*

γιτι η ζοη εινε μαχι